

Appel iværksat den 27. juni 2005 af Giorgio Lebedef til prøvelse af dom afsagt den 12. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-191/02, Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-268/05 P)

(2005/C 243/07)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. juni 2005 iværksat appel af Giorgio Lebedef ved avocats G. Bouneou og F. Frabetti til prøvelse af dom afsagt den 12. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-191/02, Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Ophævelse af Rettens dom af 12. april 2005 i sag T-191/02, Giorgio Lebedef, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Senningerberg (Luxembourg), ved avocats G. Bounéou og F. Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg, sagsøger, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved befuldmægtiget: J. Currall, og med valgt adresse i Luxembourg, sagsøgt, angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. december 2001, hvorved Kommissionen opsagde rammeaftalen af 20. september 1974, på ny vedtog de gennemførelsesbestemmelser vedrørende samrådets niveauer, samrådsinstansen og samrådsprocedurerne, der var aftalt mellem hovedparten af de faglige organisationer og sammenslutninger og Kommissionens administration den 19. januar 2000, stadfæstede aftalen af 4. april 2001 vedrørende de midler, der er til rådighed til repræsentation af personalet, stadfæstede bestemmelserne vedrørende strejken i bilag I til rammeaftalen af 20. september 1974, opfordrede Kommissionens viceformand, N. Kinnock, til at forhandle med de faglige organisationer og sammenslutninger og til at foreslå en ny rammeaftale til vedtagelse af kollegiet inden udgangen af marts 2002 og til i rækken af ændringer til vedtægten, som skal forhandles med de faglige organisationer og sammenslutninger, at tilføje en ændring vedrørende muligheden for at vedtage en valgordning ved afstemning afholdt blandt institutionens personale, og om fornødent en påstand om annullation af N. Kinnocks skrivelse af 22. november 2001 til formændene for alle fagforeningerne, hvorved han gør dem bekendt med sin beslutning om at anmode Kommissionen om den 5. december 2001 at opsige rammeaftalen af 1974 og at vedtage flere af de fornævnte punkter, samt en påstand om annullation af E. Halskovs afgørelse af 6. december 2001 om ikke at tildele sagsøgeren en tjenesterejse med henblik på at deltage i samrådet den 7. december 2001 vedrørende »forslagspakken om vedtægtsændringer«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanten har til støtte for sin påstand om ophævelse af den appellerede dom anfægtet dommens afsnit 4, præmis 96-103. Nærmere bestemt formaliteten med hensyn til »(...) påstanden om annullation af afgørelsen af 5. december 2001, for så vidt som den indebærer vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne og i det omfang disse bestemmelser fratager sagsøgeren de rettigheder, som han har i henhold til aftalen af 4. april 2001.«

I det omfang gennemførelsesbestemmelserne udelukker den fagforening fra samrådsinstansen, der var repræsenteret i dette udvalg af sagsøgeren, berører bestemmelserne sagsøgerens egen situation, idet han berøves de individuelle rettigheder, der følger af hans stilling som fagforeningsrepræsentant i denne instans (jf. i denne retning dom af 11.5.1989, forenede sager 193/87 og 194/87, Maurissen og Union Syndicale mod Revisionsretten, Sml. s. 1045, og dom af 14.7.1998, sag T-42/97, Lebedef mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 371, og II, s. 1071, præmis 18-21). Som følge heraf indeholder gennemførelsesbestemmelserne et klagepunkt imod ham og indebærer, at han har en interesse i at anlægge sag med påstand om annullation heraf.

Denne konklusion kan ikke afkræftes af den retspraksis, der er fastlagt i Rettens domme af 22. juni 1996, forenede sager T-97/92 og T-111/92, Rijnoudt og Hocken mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 159, og II, s. 511, præmis 82 og 86, og af 15. juli 1994, forenede sager T-576/93-T-582/93, Browet m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 191, og II, s. 619, præmis 44. De situationer, der forelå i de sager, som gav anledning til disse domme, adskiller sig nemlig fra den foreliggende sag, eftersom appellants rettigheder i nærværende sag følger direkte af reglerne vedrørende økonomiske midler, og rettighederne omfattes, selv om de er tildelt med henblik på at lette sagsøgerens fagforenings deltagelse i samrådet, af vedtægts klagebestemmelser i det omfang, de direkte berører appellants egen retsstilling.

Med hensyn til den undersøgte formalitet accepterer Retten i den appellerede dom de facto, at A&D (sagsøgerens fagforening) ikke er repræsentativ. Sagsøgeren bestrider denne opfattelse, eftersom gennemførelsesbestemmelserne ikke objektivt undersøger de faglige organisationers og sammenslutningers repræsentativitet, og Retten herved har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved den komparative bedømmelse af denne repræsentativitet. Endvidere er principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling tilsidesat, ligesom der er sket tilsidesættelse af retten til kontradiktion, af begrundelsespligten og af forbuddet mod usaglig sagsbehandling samt af vedtægts artikel 24a.